

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקצח

ערב ש"ק פ' חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

ר' ישראל דוד ב"ר לייב ע"ה ציקמאן

נפטר ביום י"ד אלול ה'תשמ"ה

וזוגתו מרת רחל בת ר' פינחס ע"ה ציקמאן

נפטרה ביום כ"א טבת ה'תנש"א

ר' יצחק אהרן ב"ר וואלף ע"ה ספיוואק

נפטר ביום כ"ו ניסן ה'תשמ"ט

וזוגתו מרת חנה בת ר' דוד הכהן ע"ה ספיוואק

נפטרה ביום ח"י מ"ח ה'תשס"ד

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה ציקמאן

נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

וזוגתו מרת דינה רייזעל בת ר' יצחק אהרן ע"ה ציקמאן

נפטרה ביום כ"ה שבט ה'תשמ"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדם ובנם

הרה"ת ר' אהרן וואלף זוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

3

מטרתו של כיוס השלוחים העולמי / משיחת ש"פ ח"י שרה התשוב

7 זמן הגאולה

7

ע"י מילוי השליחות ניתן לראות את הר"ב / הזמן הנכחי באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

10

בפרשתנו החלה הגאולה / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

11 יומן חשמ"ז - פרסום ראשון

11

פרק חמישי / יומן מרחק מהנעשה ונשמע בבית חיינו 770 בשנת חשמ"ז בתקופת ר"ח כסלו

14 כתי"ק - פרסום ראשון

14

ואברהם זקן בא בימים / צילום מהגהת כ"ק אדי"ש מה"מ על המאמר ד"ה ואברהם זקן גו' החשמ"ז

המדור "כתי"ק - פרסום ראשון" - לעילוי נשמת ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואל - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה. יה"ד שתיקף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

אמנם עדיין צריך להכין את ענין בא בימים, מה החידוש והענין שבדבר זה. ~~במבט שכבר נאמר לפני ואברהם ושרה גר באים בימים.~~ ~~ענין~~ בא בימים אין חכונת בזה שכבר הגיע לסוף ימיו (כמו בחסרת השבוע דכתיב והמלך דוד זקן בא בימים, דהכונת בזה היא) ~~הגם~~ שהגיע לסוף ימיו, לגיל שבעים, ~~הש"י~~ הפסוק ואברהם ושרה גר באים בימים נאמר יותר ממי שנה לפני פסוק זה ~~לפי פסוק~~ ~~אמאמר~~ בעת השידוך דיצחק ורבקה כשהי' יצחק בן ארבעים, והפסוק ואברהם

דבר ראשון (5)

ואברהם חי אח"כ עד קציה שנה. ועדו מ"ש כאן ואברהם גר בא בימים אין הכוונה בזה שהגיע לסוף ימיו, כי הרי אז בן ק"מ שנה, ~~אחי~~ אח"כ עוד ליה שנה, ועוד זאת, דלולי עשו הרי חי עוד ה' שנה, היינו יותר מליה שנה, יותר מחצי שנותיו של אדם (ימי שנותיו בהם שכעים שנה). גם צריך להבין הקשר דענין בא בימים למ"ש ואברהם זקן, זמנה שנאמר כאן עוד פעם בא בימים, בהכרח לומר, ~~שכך קשור עם~~ ~~החידוש~~ דואברהם זקן, ענין ליבון השערות הנ"ל. ~~אמאמר~~ ~~לכונן~~ ~~בשנת~~ ~~בזה~~.

הג"ה
ע"פ
הג"ה

אחי והענין הוא, דפירוש ~~לשון~~ בא בימים הוא (כמבואר בקיצור בתרא"י ובארוכה באוה"ת פרשתנו) שכל ימיו היו שלמים ויומיו עילאין ולא חסרא יומא חדא חזי (כדאיתא בנהר"י), וזהו פירוש בא בימים, שבא עם כל ימיו. וזהו תוכן ענין בא בימים (בפסוק ואברהם ושרה גר באים בימים, ובפסוק ואברהם זקן בא בימים), שהסך הכל של ימיו ~~היה~~ ~~שלא~~ ימים שלמים ומלאים בעבודת ה'. וזוהו גופא יש ב' אופנים, ראשון שיהי' העבודה באופן דבא בימים והעדר החסרון, אבל מ"מ היו ממדידה והגבלה, די מחסורו אשר יחסר לו. ~~ובדאיתא בנהר"י~~ ~~שענין זה~~ ~~דבא~~ ~~בימים~~ ~~ואברהם~~ ~~הוא~~ ~~ענין~~ ~~של~~ ~~מדידה~~ ~~והגבלה~~. אמנם למעלה מזה היא העבודה ~~למעלה~~ ממדידה והגבלה, אתה מחוייב לעשרו, עבודה התשובה, כמבואר בנהר"י, וזהו החידוש דואברהם זקן בא בימים על מ"ש ואברהם ושרה זקנים באים בימים, דהכתוב הנ"ל (ואברהם ושרה גר) הוא שלימות העבודה שבמדידה והגבלה (כי מ"ש זקנים שם לא קאי על לובן השערות ~~לפי~~), משא"כ הפסוק ואברהם זקן בא בימים הוא שלימות העבודה דזקן שלמעלה ממדידה והגבלה. וזהו ענין הזקנה שהוא ליבון השערות, דקאי על שערות הזקן, וקשור עם בחי' הזקן שלמעלה, ~~לפני~~ ~~לבוש~~ ~~לבוש~~ בחי' הדיקנא דעתיק ימיו, שיש בזה יג תיקוני דיקנא שהן יג מדה"ד, כנ"ל, דענין מדות חרחמים הוא למעלה ממדידה והגבלה, דשערות ככלל ענינם הוא צמצום החיות, ועד החיות הוא באופן של הפסק לגמרי (כמובא בדרושים אלה), והחידוש כאן הוא שהשערות הם בצבע לבן, שזה קשור עם יג תיקוני דיקנא, יג מדה"ד, למעלה ממדידה והגבלה לגמרי, וזהו החידוש במ"ש ואברהם זקן בא בימים, שענין בא בימים, שלימות הימים, שהימים מלאים ושלמים, הוא באופן דזקן שלמעלה ממדידה והגבלה לגמרי, עד באופן דייג תיקוני דיקנא.

3y
5x

ואברהם זקן בא בימים

בקשר עם פ' השבוע ועם המסופר במדור "יומן תשמ"ו" שבגליון זה, הננו מביאים בזאת צילומים נדירים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה ואברהם זקן גו' שנאמר בהתוועדות ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו, ומה"פתח דבר" למאמר זה בו כתב כ"ק אד"ש מה"מ התאריך: **מוצשק"מ כסלו** (נדפס בספר המאמרים מלוקט ח"א ע' תמט)

להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

אמנם עדיין צריך להבין בענין בא בימים, מהו הענין והחידוש שבדבר זה. שכבר נאמר לפני"ש ואברהם ושרה גו' באים בימים. ובא בימים אין הכוונה בזה שכבר הגיע לסוף ימיו [כמו בהפטרת השבוע דכתיב והמלך דוד זקן בא בימים, דהכוונה בזה היא גם] שהגיע לסוף ימיו, לגיל שבעים], שהרי הפסוק ואברהם ושרה גו' באים בימים נאמר יותר ממ' שנה לפני פסוק זה **דפרשתנו** (שנאמר בעת השידוך דיצחק ורבקה כשהי' יצחק בן ארבעים, והפסוק ואברהם ושרה זקנים גו' נאמר לפני לידת יצחק), היינו לפני שהי' אברהם בן מאה שנה, ואברהם חי אח"כ עד קע"ה שנה. ועד"ז מ"ש כאן ואברהם גו' בא בימים אין הכוונה בזה שהגיע לסוף ימיו, כי הי' אז בן ק"מ שנה, וחי אח"כ עוד ל"ה שנה, ועוד זאת, דלולי עשו הי' חי עוד ה' שנה, היינו יותר מל"ה שנה, יותר מחצי שנותיו של אדם (ימי שנותינו בהם שבעים שנה). גם צריך להבין הקשר דענין בא בימים למ"ש ואברהם זקן, ומזה שנאמר כאן עוד פעם בא בימים, בהכרח לומר, שזהו **חידוש ושייך להחידוש דואברהם זקן, ענין ליבון** השערות הנ"ל.

והענין הוא, דפירוש בא בימים הוא (כמבואר בקיצור בתו"א ובארוכה באוה"ת פרשתנו) שכל ימיו היו שלימים ויומין עילאין ולא חסרא יומא חדא ח"ו (כדאיתא בזהר). וזהו פירוש בא בימים, שבא עם כל ימיו. וזהו תוכן בא בימים (בפסוק ואברהם ושרה גו' באים בימים, ובפסוק ואברהם זקן בא בימים), שהסך הכל של ימיו **עד אז** הי' ימים שלימים ומלאים בעבודת ה'.

בס"ד.

בזה הננו מוציאים לאור מאמר ד"ה ואברהם זקן בא בימים גו' מכ"ק אדמו"ר שליט"א שאמרו בעת ההתוועדות דש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו, שנה זו.

מערכת, אוצר החסידים*

מטרתו של כינוס השלוחים העולמי

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות! • כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו, ה'תשנ"ב*

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי - השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמתית והשלימה.**

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א ע' 97 ואילך. בשעתו תורגמה השיחה המוגהת ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", וכעת הוגה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בצמוד למקור בטה"ש שם. המו"ל.

נבראתי לשמש את קוני"ל, ובפרט השלוחים של נשיא דורנו - אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים - מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודדת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער" שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד - שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות - הכנה לביאת משיח צדקנו - שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבועות האחרונים): על-פי הודעת

(1) משנה ובריתא סוף קידושין.

(2) ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105.

לקו"ד ח"ד תשמ"ז, ב. (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).

חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [.] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁵) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁶, בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער! ואכ"מ"].

(3) סנהדרין צז. ב.

(4) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(5) ישע"י רמז תצט.

(6) מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם בר"פמ"ב, ד.

(* שמו"ד ז. יג. וראה בפנים השיחה ס"ב (סה"ש שם ס"ע המו"ל. המו"ל 2.

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת ה' תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – ה' תהא שנת נפלאות בה, (ו) בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה" וינצח** בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנון, צ' – שנת הצדיק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו), וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁷).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁸, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁹, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן,

(7) סוכה נב, ב.

(8) פ"י הבריטנורא למגילת רות.

(9) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מעי' האל"ף כלל ע'. ועוד.

** ראה הנסמן בפנים השיחה (סה"ש שם) בע' 81'82. המו"ל 2.

אד"ש סימן בידיו הק' להגברת השירה.

כפי הנראה כעת יהי' ר"ח כסלו יומא דפגרא כשאר המועדות ר"ה ושמוח"ת וכו', גם מצד סדרי הישיבה.

ק"א, כ"ז אר-תשן: לפני ואחרי תפילת מנחה רמז כ"ק אד"ש בידיו הק' חזק להגברת השירה. בערב, בעת שנסע כ"ק אד"ש לביתו סיפר ר"י קרינסקי לכ"ק אד"ש על-דבר התמונה שעשו מכל השלוחים ביום א' מול 770, ושלחו כבר את התמונה לאה"ק (בשביל העתון). כ"ק אד"ש אמר לו שיכתבו שזה ה' בברוקלין (כי עכשיו בונים 770 בכפ"ח).

ק"א, כ"ח אר-תשן: בבוא כ"ק אד"ש מביתו רמז בידיו הק' חזק להגברת השירה. בג"ע התחתון חיכו ראשי אגודת חסידי חב"ד ר"ב גורודצקי, רמ"פ כק, ר"מ מענטליק, ר"ד ראסקין ר"י קרינסקי, ר"א שמטוב ור"ז גורארי', כ"ק אד"ש שוחח עמם כ-10 דקות (ע"פ השמועה ה' זה בנוגע לספרים). אחרי כן יצא כ"ק אד"ש לחלק מטבעות לצדקה לילדים והי' נראה רציני מאד. בשומו לחדרו אמר לחברי אגו"ח שהיו עדיין בג"ע התחתון כמה מילים ונכנס לחדרו. יותר מאוחר נכנס לחדרו הק' הר"ב גורודצקי למשך 5 ד'. כשיצא משם ר"א שמטוב אמר שזה ה' פיער (אש).

זאת השמחה כאן אין לתאר, הרבי אגיש לנו אלוהן תפנייך על אמתה...

בערב יצא מבית הדפוס מאמר שאמר כ"ק אד"ש בשבת שעברה ד"ה ואברהם זקן כו' שהרבי הואיל להגיהו, לאחר 5 שנים שלא יצא מאמר מוגה, ועל כן בהתגלות אור צח ומצוחצח זה יצאו החסידים בבית חיינו 770 בריקוד שנמשך שעה ארוכה (ראה צילום מהגהת המאמר בסוף הגליון).

כעת מכינים את בית המדרש הגדול לסעודת הודי' רבתי שתערך מחר בערב בשעטומ"צ. המפקח ע"ז הוא ר"מ הרליג.

את השמחה כאן אין לתאר, רואים שהרבי רוצה ומגיש לנו מלוא חפנייך של שמחה, הן בהוצאת האור החדש - המאמר המוגה, והן בתנועות ידיו הק' להגברת השירה בכל פעם.

עד כאן להיום ליל ערב ר"ח כסלו, את אשר יהי' מחר אין לשער.

צילום נוסף מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו

אזי דער קשר פון סעודת הודי' יסודו סעודת חוצה (כולל - הפצת פנימיות התורה בנגלה)
 התורה איז אמת פון דא מלכא משיחא, ואם י"ח ש"ק אית פון א' ס"ם (וואס ווייזט אויף
 הסגת פנימיות התורה בנגלה לתורה). את פון דעם א"ם פתוחה (באמצע חתיבה) 14 פון גלות ית"ם
 א' מ"ם פתוחה (באמצע חתיבה) 16 בגאולה הפנימית.

פענוח הכתי"ק: איז "אתי מר" דא מלכא משיחא, וואס ר"ת של שמו – משיח איז מיט א מ"ם (וואס ווייזט אויף הפצת פנימיות התורה בנגלה לתורה), און פון דעם מ"ם פתוחה (באמצע חתיבה) פון גלות ווערט א מ"ם סתומה (באמצע חתיבה) "לסרבה המשרה" בגאולה העתידה.

אד"ש כמה שלוחים הגיעו, וכשענה כמאה, אמר כ"ק אד"ש: "ס'זאל זיין מיט א טראסק, ס'איז דאך שב"מ כסלו". במוצש"ק אחר מעריב אמר לו כ"ק אד"ש שרוצה ליתן לכל שליח שבא לכינוס \$100, והתעניין מאין לקחו כסף להוצאות הכינוס, הסעודות וכו', וכשענה הרי"ק שכל שליח נתן \$100, אמר לו כ"ק אד"ש א"כ צריך ליתן להם \$200, אבל כיון שאם אתן להם \$200 הם הרי ישמרו את זה ולא ישתמשו בזה, על-כן אתן עוד דולר אחד שאותו ישמרו ובשאר ה-\$200 ישתמשו.

כמו"כ הורה לו כ"ק אד"ש לספר להשלוחים את כל הקורות במשפט הספרים וכו' מפני שנוגע להם בגשמיות ורוחניות.

פר"ש פונר הפריז בקו"ר רפ"ג "גיבין נצח" וצנו כולף "זאן גיבין נצח"!

י"ף א', כ"ו אר-תש"ן: כשהגיע כ"ק אד"ש מביתו חילק מטבעות לצדקה לעומדים בדרכו (כרגיל לאחרונה בימי א'). כשעבר על-יד הר"ש קונין שאלו כ"ק אד"ש בחיך האם יש לו עוד כלים ריקים, וענה שיש לו, אם-כן - אמר לו כ"ק אד"ש - שימלאם. בעת החלוקה ניגנו "מארש ר"ח כסלו" וקודם שנכנס לחדרו רמז בחוזק להגביר השירה.

ככינוס השלוחים היום הוקדש זמן לענין הספרים וכו', והרי"ק סיפר בפרטיות המשא ומתן עם העו"ד וכו', ותוך דיבורו פרץ בבכי. כהמשך לזה קבלו השלוחים החלטה להוסיף באמירת תהילים ונתינת צדקה.

השמועה מספרת שתאריך המשפט נקבע ליום י"ט כסלו, תאריך שקבע השופט הגוי...

בשעה 2:00 בצהריים נעמדו כל השליחים ליד 770 לתמונה משותפת ואח"כ יצאו בריקוד מארש נאפוליון. תוך כדי השירה הגביהו את הר"ש פונר שהכריז בקול רם "דידן נצח" וענו כולם "אמן דיין נצח", ה' זה מחזה מרגש וכל אחד שנעמד שם איחל לעצמו לזכות להשתתף בתמונה הבאה. אחרי זה הכריז הר"ש קונין בתרועת שמחה ונצחון שמנחה יה' בשעה 3:15 למטה.

כשנכנס כ"ק אד"ש לתפלת מנחה וגם כשיצא נגנו מארש נאפוליון וכ"ק אד"ש עודד את השירה. ביציאתו דיבר כ"ק אד"ש עם הר' בערל ליווי ליד המעלית.

גם בתפילת ערבית - שהתקיימה למטה בביהכ"ס - שרו ורקדו לפני ואחרי התפילה וכ"ק

צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו עלי' נכתב במדור זה (השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ה ע' 326 ואילך)

א. בשבת זו חזרנו ויד און דער נוס השלוחים. וכקשר עם זה האם ספן אריינגעגעבן די שיחה ויעגן דער הקיור פון א סליחה. ווי פרומן איר דעם זאם משיח און יעני נימסריא סון "שליח" כצירוף עשר. אז א שליח דארף שטענדיג זיין עשר כחות. און דורך דעם מגלה זיין באר' יחידה שבו. תפ"ו - מגלה זיין יחידה הכללית. משיח

פענוח הכתי"ק: אז א שליח דארף אריינעמען און נוצן זיינע עשר כחות, און דורך דעם מגלה זיין בחי' משיח (יחידה) שבו, ועי"ז מגלה זיין יחידה הכללית, משיח.

שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד - שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו*.

ונוסף לזה גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו - שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) - החודש של מתן תורה הנגלית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח - מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"¹², שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה בגוף, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ - מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח" . . מרחפת על פני המים").

ג. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

- (10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.
- (11) ראה ל"ת להארז"ל פ' ויצא. ועוד.
- (12) בראשית ב, ו.
- (13) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(* ראה בפנים השיחה ס"ו (סח"ש שם ע' 103) ואילך. המו"ל.

לכל לראש - צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה - שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו - כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס - "כל ימי חיך **להביא** לימות המשיח"¹⁴: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו - בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא - **"להביא"**, הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) - ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹⁵, אלא כל ימות המשיח - גם השלימות של "משיח ודאי"¹⁵ וכו').

ובפשטות הכוונה היא - שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתושב"כ ובתושב"ע"פ באופן המתקבל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד - על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל.

(14) ברכות פ"א מ"ה.

(15) רמב"ם הל' מלכים פי"א ה"ד.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק חמישי מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ק"ש אהרן קובש פ' ח"י אהרן, ארמ"ק רחוב כסא: בעת ההתוועדות דיבר כ"ק אד"ש אודות המצב באה"ק במשך כשעה לערך (בשיחה השנייה), הסכם "קעמפ דייוויד", ההתפרסות בפני הגויים שהחלה מיד לאחר מלחמת ששת הימים וכו'. מספרים שבהתוועדות נכח אחד מבכירי המשלחת הישראלית ששמע היטב את הדברים (חלק מהשיחה נדפס ב"יחי המלך" קפח ע' 12 ואילך).

כ"ק אד"ש אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה ואברהם זקן וכו'.

בקשר עם כינוס השלוחים הראשון שהחל בשבת זו דיבר כ"ק אד"ש על הענין ש"מ'קאכט זיך" בו לאחרונה ששלח עם י' (כוחות) בגימטריא משיח – נתבאר בהרחבה בשיחת ליל שמח"ת (נדפסה ב"יחי המלך" תקצג ע' 3 ואילך. ראה צילום כתי"ק שבמדור זה).

בסיום ההתוועדות אמר כ"ק אד"ש שמדבר בקיצור ובזריזות מפני השעה המאוחרת גם הזכיר שצריכים להתפלל מנחה עכ"פ "א שפעטערדיקע מנחה", ואמר שמכיון שישנם הרבה מאורעות של שמחה בשבוע זה החל ממוצש"ק ויום א', על-כן שיגשו כולם לקחת משקה בזריזות וע"פ סדר, ועל-ידי שמשיח יראה שהם עושים הכל בזריזות יבוא גם הוא בזריזות.

לאחרי ההכרזות שנתה כ"ק אד"ש כל הכוס והחל לנגן נגון ההקפות לאביו הרלווי"צ ז"ל כשהוא מגביר את השירה בתנועות ידיו הק'.

ההתוועדות נסתיימה בשעה 4:50 לערך (כ-5 ד' לאחר השקיעה).

אחר מנחה רקדו אנש' והת' בשמחה גדולה עד אחרי הליכת כ"ק אד"ש לביתו לאחר תפילת ערבית. בצאת כ"ק אד"ש לביתו הגביר את השירה בתנועות ידיו הק'.

אוכ"א אהרן קובש - כינוס השלוחים: בפתיחת הכינוס סיפר הר"י קרינסקי שבערב ש"ק שאלו כ"ק

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנש' והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות בימנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שיגאות מי יבין".

שהעבודה בזמן הגלות מסבה לו – זועק יהודי: "כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"ם¹⁸, כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות "חוץ מצא"ם, להישאר עוד רגע ח"ו במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" – בשנת ובתחלתה "יד תשלח" והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה)* יש מיד את שלימות הנישואין – שיר-השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל-ידי לימוד התורה בעינים אלו, ממחרים עוד יותר את המשכה בפועל],

עד לאופן שנקבה תסובב גבר¹⁹, הקב"ה עצמו כביכול נותן תודה לבני ישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות),

והוא מוליך את כל בני ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

(18 פסחים פו, ב.

(19 ירמ' לא, כא.

(* ראה בפנים השיחה ס"ו (סה"ש שס) וסו"ס. המו"כ.

ד. ויהי רצון, שעיי"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"¹⁶)], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו: "שלח נא ביד תשלח"¹⁷ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק שמא הקב"ה רוצה להחזיק את בני ישראל עוד רגע בגלות למען גודל הנחת-רוח וההנאה

(16 תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.

(17 להעיר מהשייכות לשנה זו – ד"שלח נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.

המדרשים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים
לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולעילוי נשמת מרת **חשׂא ב"ר נטע אורי ע"ה**
ובעלה ר' **יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה**
ולע"נ ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל**
יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
ולזכות זוג' – תבלחטיא – מרת **ח'י רחל בת שפירנצא שנאל**
ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

בפרשתנו החלה הגאולה

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ" וכפי שרז"ל אומרים שהי' הולך וכובש כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת", שכולם הודו שזה שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עי"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון: משום כך נטלו משמו את האות "ו".

וכדאיתא בספר פענח רזא (ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק "זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא ("אראפברענגען") את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשט"ז – לקו"ש ח"א ע' 44)

ההכרזה שבאה מגג ביהמ"ק

[. .] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל¹ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תנש"א – מוגה)

- (1) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך יד, א.
 (2) ישע"י רמז תצט.
 (3) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. החילוק שבין גג המקדש להתוך המקדש עצמו.)

ע"י מילוי השליחות ניתן לראות את הרבי

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בהתוועדות דליל שמע"צ תש"ה (בסוכה) סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר¹, שלפני כמאה שנה, בשנת תרכ"ז, סיפר אדמו"ר המהר"ש לילדיו שהיום מלאו מאה שנה בדיוק מאז שאדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקיץ (בשנת תקכ"ז – לאחר הסתלקותו)

– כפי שהי' הסדר, שבני הנשיאים נהגו להצטרף להפרד מהסוכה, וכך גם אז הלכו אדמו"ר המהר"ש וילדיו – הרבי (מוהרש"ב) נ"ע עם אחיו ואחיותיו – ונפרדו מהסוכה בכוס תה ומזונות, ובעת מעשה דיבר על ענין הנ"ל וסיפר את הסיפור דלהלן.

ב. בהקדמה לסיפור, אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר (בתור מאמר המוסגר):

ידוע שכאשר אדמו"ר הזקן הגיע להרב המגיד ממעזריטש, הוא חשב בתחילה לחזור משם, אבל אח"כ החליט להשאר אצל הרב המגיד בתור משרת.

הענין של משרת, שהוא נמצא היכן שהרב נמצא. כ"ק מו"ח אדמו"ר הביא אז שני מקורות מיהושע שבהם רואים שמשרת נמצא בתמידות עם הרב:

(א) מה שנאמר במ"ת² "ויקם משה ויהושע משרתו וגו' ויעל משה אל הר האלקים", ואומר רש"י "לא ידעתי מה טיבו של יהושע כאן", ומסביר שהוא ליוה אותו.

(ב) מה שנאמר על יהושע³ "לא ימיש מתוך האוהל". וע"כ רש"י כבר לא מפרש כלום, כיון שמובן בפשטות שענינו של משרת הוא להיות היכן שנמצא האדון.

והנה, הטעם לזה שדוקא במתן תורה שואל רש"י "לא ידעתי טיבו של יהושע כאן", כי לרש"י מפריע מדוע כאן הלך יהושע עם משה – הרי בסופו של דבר משה רבינו עלה לבדו להר, וע"כ מסביר רש"י שיהושע ליוה אותו.

משא"כ על הפסוק "לא ימיש מתוך האהל" לא התעכב רש"י לשאול מדוע הי' "לא ימיש" [אף שבדאי היו זמנים שבהם התעסק משה בעניניו הפרטיים ולא למד עם יהושע (ללא הבט ע"כ ש"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע⁴)], ואעפ"כ יהושע "לא ימיש מתוך האהל", כיון שענינו של משרת הוא להיות כל הזמן היכן שהאדון נמצא, וכדלקמן.

ע"כ הי' מאמר המוסגר.

- (1) סה"ש תש"ה ע' 52. וראה "התמים" ח"ב ע' מח. (4) אבות רפ"א. וראה הקדמת הרמב"ם להידי: למדה משפטים כד, יג.
 (2) משה . . ליהושע . . מסר כו'.
 (3) תשא לג, יא.

ג. הסיפור עצמו:

בחג הסוכות שנת תקכ"ז, כאשר אדמו"ר הזקן הי' משרת אצל הרב המגיד, ישב הרב המגיד בסוכה ונכנס אחריו אדמו"ר הזקן, אמר לו הרב המגיד: תנעל את הדלת כדי שאף אחד לא יכנס, אל תכנס להתפעלות, אלא תקח את-זה בפנימיות ובהתיישבות – הרבי מגייע ("דער רבי קומט!")

– ואז ראו הם את הבעש"ט בהקיץ, שבע שנים לאחרי הסתלקותו!

ובזה רואים את מעלתו הגדולה של משרת, שדוקא עי"ז זכה אדמו"ר הזקן לראות את הבעש"ט בהקיץ ז' שנים אחרי הסתלקותו.

ד. ולכאורה אינו מובן:

הרי נשיאותו של הרב המגיד נמשכה שלש עשרה שנה עד שנת תקל"ג, ואדמו"ר הזקן הי' אצלו במשך זמן זה פחות משלוש שנים – ל"ב חדשים, וכלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר "לב חדשים", שזהו חלק קטן משנות נשיאותו של הרב המגיד (עאכ"כ לא רוב שנות נשיאותו), ואיך אפשר לומר שאדמו"ר הזקן הי' אצלו משרת ובאופן הנ"ל ד"לא ימיש"?

והביאור בזה:

אף שאדמו"ר הזקן לא הי' אצל המגיד כל הזמן, אלא נסע לליאזנא, אעפ"כ הרי הוא נסע לשם כדי למלא את שליחותו של המגיד – להפיץ שם חסידות, וכיון שנסע בשליחותו למלא את רצונו, אזי המגיד הי' איתו כל הזמן.

ה. כאמור כמה פעמים, כל הענינים משתקפים בנגלה, שהרי "תורה אחת לכולנה", אזי ישנה חקירה בענין "שלוחו של אדם כמותו"⁵ – ג' אופנים שניתן ללמוד זאת⁶:

א) את הפעולה אכן עושה השליח, אלא שיש לו נתינת כח מהמשלח כדי לעשות את הפעולה במקומו.

ב) שכח העשי' של השליח, הוא כח העשי' של המשלח.

ג) שגופו של השליח נהי' בדיוק כמו המשלח, מציאותו היא מציאות המשלח.

כ"ז מדובר ע"כ שהשליח נהי' כמו המשלח, אבל בנוגע למשלח עצמו לא מוצאים האם הוא נהי' כמו השליח; אמנם, גם בנוגע למשלח יכולים ללמוד בג' אופנים הנ"ל, עד לאופן הג' – שהמשלח הופך להיות מציאותו של השליח.

ו. כן הוא גם ברוחניות הענינים:

כאשר אדמו"ר הזקן נסע למלאות את שליחותו של הרב המגיד, אזי מציאותו של המשלח (הה"מ) הפכה להיות מציאותו של השליח (אדה"ז), ומזה מובן שהיכן שהי' הרב המגיד שם הי' גם אדמו"ר הזקן.

כך גם עכשיו, כאשר ממלאים את שליחותו של הרבי, אזי הרבי נמצא יחד איתו, והרבי הוא זה שפועל את הענין⁷.

(5) ברכות לד, ב – במשנה. וש"נ.

(6) ראה לקח טוב – להר"י ענגיל – כלל א. ובכ"מ. (7) להעיר מסה"ש שם ע' 55 (בתרגום חפשי): נתתי וראה גם לקר"ש ח"כ ע' 303 ובהנמסן שם הערה 16. הנר"ג שלי להרבי, במילא לא "אני" יודע.

ומאחר שאדמו"ר הזקן הי' במצב של משרת, זה פעל שיראה את הבעש"ט לאחר הסתלקותו, בהקיץ –

שנוסף על המעלה של הבעש"ט מצד עצמו, ישנה מעלה נוספת בזה שהבעש"ט "עבר" כבר את המעלה ד"עפר אתה ואל עפר תשוב"⁸ (לא כאלהו הנביא שעלה בסערה השמימה), ואדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקיץ ולא בחלום, בזמן כזה שמחוייבים בתורה ומצות; וע"ד מעלת משה על שאר הנביאים – שכל הנביאים כדי שיוכלו לקבל את הנבואה הוצרכה להיות אצלם הפשטת הגשמיות, משא"כ משה הי' עומד על עמדו⁹ – עד"ז כאן היתה (אצל אדה"ז) מעלה זו, שהוא ראה את הבעש"ט בהקיץ.

ז. ובנוגע לפועל:

ישנם כאלו שהיו בבחי' משרת אצל הרבי בחיים חיותו בעלמא דין, מי בענין זה ומי בענין אחר, והם רוצים גם עכשיו להיות בבחי' משרת אצל הרבי.

אזי ישנה ההוראה, שכאשר ממלאים את שליחותו של הרבי הופכים להיות בבחי' משרת והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו במדינה רחוקה, כיון שהוא ממלא את שליחותו של הרבי.

ו"לא בשמים היא"¹⁰ ו"לא נפלאת היא"¹¹, אלא "קרוב אליך הדבר מאוד גו' לעשותו"¹² בפועל, אצל כאו"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי ובהקיץ¹³, ועי"ז הוא רואה את כל הרביים (חסר הסיים).

(תרגום חפשי ומעובד משיחת ליל שמחת-תורה, קודם הקפות, ה'תשכ"ז – בלתי מוגה)

8) בראשית ג, יט. וראה סה"ש תורת שלום ע' 46. 9) רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ז ה"ו. 10) נצבים ל, יב. 11) שם, יא. 12) שם, יד. 13) להעיר משיחות קודש תשי"ג ע' 228 (תרגום חפשי): הרבי (מהור"י"צ) סיפר, שפעם אמר הרבי ג'ע"לכו נא ונוכחה" (ישעי' א, יח). היו שם אז חסידים של אדמו"ר המהר"ש, והוא פעל שראו אז את אדמו"ר המהר"ש... (חסר קצת בהנחה). באם רוצים רואים גם היום, אלא שהיצה"ר הרי הוא פיקח וערמומי, "קלוגניקער" בלשוננו של הרבי, והוא מעוור את השכל.

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הבהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה